

תת"ע 11458/03/17 - מדינת ישראל נגד דומיקאר בע"מ

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 11458-03-17 מדינת ישראל נ' דומיקאר בע"מ
תיק חיצוני: 38110900032

בפני כבוד השופטת בכירה רבקה שורץ
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשמים דומיקאר בע"מ
החלטה

בפני בקשה לבטול פסק דין שניתן בהיעדר ביום 20.4.17 בגין עבירה מיום 14.2.16 בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה (אי ציות לצתמרור 511).

המאשימה נמנעה מלהגיב.

לאחר עיון בבקשה, במסמכים שבתיק ובשים לב לפסיקת בית המשפט העליון בסוגייה, לא מצאתי צידוק לקיים דיון במעמד הצדדים.

הכללים הנוגעים להכרעה בבקשה לבטול פס"ד שניתן בהיעדר קבועים בסעיף 130 לחסד"פ, רע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ מ"י, ורע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ. סאלם (25.3.18).

אין חובה לקיים דיון בבקשה במעמד הצדדים [עיינו: רע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ מ"י, ורע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ. סאלם (25.3.18)].

המבקשת טענה כי על הדוח נודע לה רק לאחר שהמרכז לגביית חובות הטיל עיקול בגין קנסות על החברה. עוד נטען כי למבקשת נוהל טיפול מסודר בדוחות אך בהתחשב שמדובר באלפי דוחות

יש כאלו ש "נפלים בין הכסאות" ולא טופלו על דרך הסבה מול משטרת ישראל. (סעיפים 5,6 לבקשה).

עוד נטען כי הדוח נשלח לכתובת שגויה (לרחובות רח' המדע 8).

הוסיפה המבקשת וטענה כי יש לה פרטי הנהג שביצע את העבירה על פי הסכם שכירות (סעיף 9 לבקשה).

המבקשת טוענת כי נגרם לה עיוות דין הן בשל כך שלא ניתן לה יומה בבית המשפט, הן בשל כך שהיא לא בצעה את העבירה והן בשל כך שחוייבה בקנס גבוה (סעיפים 10, 15 לבקשה) .

דיון-

המדובר בעבירה מסוג ברירת משפט.

כשעסקין בעברה מסוג ברירת משפט נכון היה לפנות מבעוד מועד למשטרה לבקש הסבה ולחסוך את הפנייה לבית המשפט. לעיתוי הפנייה להסבת דוח יש השלכה גם לסוגייה משפטית נוספת .

בעקבות בקשה להישפט נשלחה למבקשת הזמנה בדואר רשום, לכתובתה הרשומה ת.ד בשדה התעופה, (ולא לכתובת ברחובות, השגויה כטענתה).

ההזמנה נשלחה בדואר רשום עוד ב 10.10.17.

מכאן קמה חזקת מסירה לפי תקנה 44א', שלא נסתרה .

לא הורם הנטל , אין הסבר מניח את הדעת לאי ההתייצבות לדיון.

גם טעות או בלבול אינם עילה לאי ההתייצבות או בטול פס"ד שניתן בהעדר (עיין: רע"פ 9142/01).

בהיעדר ההתייצבות נשפטה המבקשת בהיעדר, ביום 20.4.17.

גזר הדין נשלח את המבקשת ב 25.4.17 .

אכן גזר הדין נשלח לכתובת ברחובות ואולם, המבקשת לא צרפה מסמכים התומכים בטענתה שהכתובת הרשומה נכון **לאפריל 2017** הוא מועד המשלוח היתה שונה, גם לא צורף הסבר ואסמכתא מתי היה עידכון כתובת ברשומות).

אין בנימוקי הבקשה כדי להביא לבטול פסק הדין ולהניע את ההליך הפלילי מחדש.

המועד להגשת בקשה לבטול הוא תוך 30 יום מקבלת גזר הדין (סעיף 130 לחסד"פ), ואילו כאן הבקשה הוגשה **בשיהוי כשנתיים**. [לענין שיהוי עיין : רע"פ 8626/14 סמארה נ' מדינת ישראל (10.2.15). בקשה הוגשה בשיהוי של שנה, רע"פ 7018/14 טיטלבאום נ' מדינת ישראל (31.10.14), **עפ"ת 36580-03-19** מרים פרידמן נ' מדינת ישראל (1.05.19)].

טענה כי נהג אחר נהג אינה מקימה " **בהכרח**" עיוות דין (עיין: רע"פ 7709/13 שמעון סאסי נ' מ"י, הש' א. שהם,

28.11.13, רע"פ 7862/13 ג'סאן אבו אלמפלפל נ' מ"י, הש' ס. ג'ובראן, **20.11.13**, רע"פ 2340/15 יניב דב חיים קליין נ' מ"י, הש' ח. מלצר, **18.5.16**).

המבקשת התרשלה, לא טיפלה במועד ובתוך פרק זמן סביר להסב את הדוח.

בחלוף כשנתיים, לא ניתן לבצע הסבה כל זאת בשל רשלנות המבקשת.

לו המבקשת היתה פונה למשטרה בבקשה מסודרת להסבה בצרוף כל המסמכים הרלוונטיים, בתוך 30 הימים מקבלת הדוח, ניתן היה לחסוך את ההליך וכל הכרוך בו.

זכות הגישה לערכאות אינה אבסלוטית [עיין: רע"פ 3910/11 סימון ספיאשוילי נ' מ"י, הש' ס. ג'ובראן, **30.5.11**], רע"פ 418/85 רוקינשטיין נ' מדינת ישראל (13.8.85)].

המבקשת בחרה שלא להתייצב משכך נשפטה בהעדר בהתאם לסעיף 240 לחסד"פ.

העונש שהוטל הולם את העבירה ומיהות הנאשמת (תאגיד).

אין עיוות דין .

הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ז חשוון תש"פ, 25 נובמבר 2019, בהעדר הצדדים.